

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 27 december 2002

Nr 1198—1206

INNEHÅLL

Nr	Sidan
1198	Lag om ändring av 23 kap. strafflagen 4811
1199	Lag om ändring av 76 § vägtrafiklagen 4814
1200	Lag om befrielse från arbetsgivares socialskyddsavgift i vissa kommuner 2003—2005 4815
1201	Lag om ändring av kyrkolagen 4818
1202	Kyrkomötets beslut om ändring av kyrkoordningen 4820
1203	Lag om upphävande av 6 § lagen om teknologiska utvecklingscentralen 4822
1204	Lag om ändring av 6 § lagen om skada, ådragen i militärtjänst 4823
1205	Statsrådets förordning om skogscentraler 4824
1206	Utrikesministeriets förordning om ändring av 6 § förordningen om avgifter för utrikesförvaltningens prestationer 4826

Nr 1198

Lag

om ändring av 23 kap. strafflagen

Given i Helsingfors den 20 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 23 kap. 3—7 §, sådana de lyder i lag 545/1999, samt
fogas till 23 kap. 12 §, sådan den lyder i lag 1094/2002, en ny 1 a-punkt som följer:

3 §

Rattfylleri

Den som för ett motordrivet fordon eller en spårvagn efter att ha förtärt alkohol i en sådan mängd att alkoholhalten under eller efter färden är minst 0,5 promille i hans blod eller minst 0,22 milligram per liter i hans utandningsluft, skall för *rattfylleri* dömas till böter eller till fängelse i högst sex månader.

För *rattfylleri* döms också den som för ett motordrivet fordon eller en spårvagn efter att ha använt narkotika så att en verksam

beståndsdel i narkotikan eller en ämnesom-sättningsprodukt från den finns i hans blod under eller efter färden. Bestämmelsen i detta moment tillämpas dock inte, om beståndsdeln eller ämnesom-sättningsprodukten härrör från ett läkemedelspreparat som föraren har haft rätt att använda.

För *rattfylleri* döms också den som för ett motordrivet fordon eller en spårvagn efter att ha intagit annat rusmedel än alkohol eller intagit sådant rusmedel och alkohol så att hans förmåga till de prestationer som upp-giften kräver är nedsatt.

RP 90/2002
LaUB 21/2002
RSv 199/2002

4 §

Grovt rattfylleri

Om vid rattfylleri

1) alkoholhalten är minst 1,2 promille i gärningsmannens blod eller minst 0,53 milligram per liter i hans utandningsluft, eller

2) gärningsmannens förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är kännbart nedsatt, eller

3) gärningsmannen har intagit annat rusmedel än alkohol eller intagit sådant rusmedel och alkohol så att hans förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är kännbart nedsatt,

och omständigheterna är sådana att brottet är ägnat att äventyra någon annans säkerhet, skall gärningsmannen för *grovt rattfylleri* dömas till minst 60 dagsböter eller till fängelse i högst två år.

5 §

Fylleri i sjötrafik

Den som manövrerar ett fartyg eller som i ett fartyg sköter en uppgift som väsentligt påverkar fartygets trafiksäkerhet, efter att ha

1) förtärt alkohol i en sådan mängd att alkoholhalten medan uppgiften utförs eller därefter är minst 1,0 promille i hans blod eller minst 0,44 milligram per liter i hans utandningsluft, eller att hans förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är nedsatt, eller

2) intagit annat rusmedel än alkohol eller intagit sådant rusmedel och alkohol så att hans förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är nedsatt,

och omständigheterna är sådana att gärningen är ägnad att äventyra någon annans säkerhet, skall för *fylleri i sjötrafik* dömas till böter eller till fängelse i högst två år.

För fylleri i sjötrafik döms dock inte om det fartyg som manövreras är en roddbåt, en segeljolle eller ett med dessa jämförbart fartyg eller då den uppgift som avses i 1 mom. har utförts i ett sådant fartyg.

6 §

Fylleri i lufttrafik

Den som styr ett luftfartyg, arbetar såsom medlem av dess besättning eller sköter någon annan flygsäkerhetsuppgift efter att ha förtärt alkohol i en sådan mängd att alkoholhalten medan uppgiften utförs eller därefter är minst 0,5 promille i hans blod eller minst 0,22 milligram per liter i hans utandningsluft, eller att hans förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är nedsatt, skall för *fylleri i lufttrafik* dömas till böter eller till fängelse i högst två år.

För fylleri i lufttrafik döms också den som styr ett luftfartyg, arbetar såsom medlem av dess besättning eller sköter någon annan flygsäkerhetsuppgift efter att ha använt narkotika så att en verksam beståndsdel i narkotikan eller en ämnesomsättningsprodukt från den finns i hans blod medan uppgiften utförs eller därefter. Bestämmelsen i detta moment tillämpas dock inte, om beståndsdelen eller ämnesomsättningsprodukten härrör från ett läkemedelspreparat som den som sköter uppgiften har haft rätt att använda.

För fylleri i lufttrafik döms också den som sköter en sådan uppgift som nämns i 1 och 2 mom. efter att ha intagit annat rusmedel än alkohol eller intagit sådant rusmedel och alkohol så att hans förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är nedsatt.

7 §

Fylleri i tågtrafik

Den som för ett tåg eller sköter någon annan uppgift som väsentligt påverkar tågsäkerheten efter att ha förtärt alkohol i en sådan mängd att alkoholhalten medan uppgiften utförs eller därefter är minst 0,5 promille i hans blod eller minst 0,22 milligram per liter i hans utandningsluft, eller att hans förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är nedsatt, skall för *fylleri i tågtrafik* dömas till böter eller till fängelse i högst två år.

För fylleri i tågtrafik döms också den som för ett tåg eller sköter någon annan uppgift

som väsentligt påverkar tågsäkerheten efter att ha använt narkotika så att en verksam beståndsdel i narkotikan eller en ämnesomsättningsprodukt från den finns i hans blod medan uppgiften utförs eller därefter. Bestämmelsen i detta moment tillämpas dock inte, om beståndsdel eller ämnesomsättningsprodukten härrör från ett läkemedelspreparat som den som utför uppgiften har haft rätt att använda.

För fylleri i tågtrafik döms också den som sköter en sådan uppgift som nämns i 1 och 2 mom. efter att ha intagit annat rusmedel än alkohol eller intagit sådant rusmedel och alkohol så att hans förmåga till de prestationer som uppgiften kräver är nedsatt.

Helsingfors den 20 december 2002

Republikens President
TARJA HALONEN

12 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

— — — — —
1 a) *narkotika* sådan narkotika som avses i narkotikalagen (1289/1993),
— — — — —

—————
Denna lag träder i kraft den 1 februari 2003.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 1199

L a g

om ändring av 76 § vägtrafiklagen

Given i Helsingfors den 20 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i vägtrafiklagen av den 3 april 1981 (267/1981) 76 §, sådan den lyder i lag 546/1999,
som följer:

76 §

Grunder för temporärt körförbud

En polisman kan utfärda temporärt körförbud för den som har körrätt och omhändertagna körkortet, om

1) det finns sannolika skäl att misstänka att han har gjort sig skyldig till rattfylleribrott enligt 23 kap. 3 § 1 mom. eller 4 § strafflagen,

2) det finns skäl att misstänka att han har gjort sig skyldig till grovt äventyrande av trafiksäkerheten eller till rattfylleribrott enligt 23 kap. 3 § 2 eller 3 mom. strafflagen,

3) det är sannolikt att det finns förutsätt-

ningar för att meddela körförbud med stöd av 75 § 2 mom. 3—6 punkten eller 3 mom., eller om

4) det är uppenbart att körförmågan hos den som har körrätt, på grund av sjukdom eller skada eller av någon annan sådan orsak har försämrats i sådan utsträckning att den övriga trafiken utsätts för väsentlig fara om körningen fortsätter och det därför inte kan anses tillräckligt att enbart utreda hälsotillståndet enligt 73 § 2 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2003.

Helsingfors den 20 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 1200

L a g

om befrielse från arbetsgivares socialskyddsavgift i vissa kommuner 2003—2005

Given i Helsingfors den 20 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Utan hinder av vad som i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) bestäms om skyldigheten att betala arbetsgivares socialskyddsavgift får en privat arbetsgivare och ett sådant statligt affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk (627/1987) under de förutsättningar som anges i denna lag under en försökstid på tre år befrielse från skyldigheten att betala arbetsgivares socialskyddsavgift (*avgiftsbefrielse*).

2 §

Syftet med försöket med avgiftsbefrielse är att reda ut hur avgiftsbefrielsen för de arbetsgivare som avses i 1 § påverkar sysselsättningen och arbetsgivarnas sysselsättningsbetingelser i de kommuner som avses i 3 §.

3 §

Denna lag tillämpas på en arbetsgivare som avses i 1 § och som har ett sådant fast driftställe som avses i 13 a § inkomstskattelagen (1535/1992) i någon av följande kommuner (*försöksområde*):

1) Lapplands län: Enare, Enontekis, Kemijärvi, Kittilä, Kolari, Muonio, Pelkosenniemi, Pello, Posio, Salla, Savukoski, Sodankylä, Utsjoki eller Övertorneå,

2) Uleåborgs län: Karlö, eller

3) Västra Finlands län: Houtskär, Iniö, Korpo, Nagu eller Velkua.

Avgiftsbefrielsen gäller endast sådana socialskyddsavgifter för arbetsgivare som fastställs på basis av de löner som betalats till arbetstagarna vid ett fast driftställe inom försöksområdet. Hushållsarbetsgivare har rätt till avgiftsbefrielse, om arbetet utförs inom försöksområdet.

4 §

Stöd som arbetsgivare som bedriver företagsverksamhet får med stöd av denna lag i form av avgiftsbefrielse är stöd i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse (*de minimis-stöd*). Det sammanlagda beloppet av stöd som ges i form av avgiftsbefrielse och annat de minimis-stöd som en arbetsgivare som bedriver företagsverksamhet eventuellt beviljats får inte under en treårsperiod överskrida 100 000 euro.

Beloppet av avgiftsbefrielseavdrag som en arbetsgivare som bedriver företagsverksamhet gör med stöd av denna lag för den socialskyddsavgift som fastställs för respektive lönebetalningsår får inte överskrida 30 000 euro.

RP 120/2002
FvUB 11/2002
GrUU 39/2002
RSv 200/2002

Kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 (32001R0069); EGT nr L 10, 13.1.2001, s. 30

5 §

Rätt till avgiftsbefrielse har dock inte en sådan arbetsgivare vars huvudsakliga verksamhetsområde enligt omsättningen är

- 1) transport,
- 2) produktion, förädling eller saluföring av de jordbruks-, fiske- och andra produkter som avses i bilaga I till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eller
- 3) produktion av stenkol.

6 §

För att få avgiftsbefrielse skall en arbetsgivare göra en anmälan om inledande av försöket till skatteverket. I anmälan skall lämnas information om arbetsgivarens verksamhetsområde, hemort, fasta driftställe i en kommun inom försöksområdet och antalet anställda vid driftstället, beloppet av de löner och den lönebaserade socialskyddsavgift för arbetsgivare som under det kalenderår som föregår anmälan har betalats vid det aktuella driftstället, de minimis-stöd som beviljats och betalats till arbetsgivaren under tre år före anmälan samt andra behövliga uppgifter som fastställs av Skattestyrelsen.

Arbetsgivaren är skyldig att omedelbart underrätta skatteverket om andra uppgifter än de som gäller antalet anställda samt beloppet av löner och socialskyddsavgifter som ingår i anmälan om inledande av försöket förändras under försöksperioden.

Arbetsgivaren svarar för att de uppgifter som lämnas är riktiga. Om de förutsättningar som berättigar till befrielse upphör att existera, är arbetsgivaren skyldig att betala arbetsgivarens socialskyddsavgift i enlighet med vad som bestäms i lagen om arbetsgivarens socialskyddsavgift.

7 §

Behörigt skatteverk är skatteverket på arbetsgivarens hemort.

Lapplands, Norra Österbottens och Egentliga Finlands arbetskrafts- och näringscentraler lämnar på begäran till Skattestyrelsen och det behöriga skatteverket uppgifter om grunderna för tillämpningen av 4 och 5 § samt bistår vid information om försöket med avgiftsbefrielse till de arbetsgivare som omfattas av försöket.

8 §

Arbetsgivaren får på eget initiativ och utan särskilt beslut göra ett avgiftsbefrielseavdrag för socialskyddsavgiften för den lönebetalningsmånad under vilken en anmälan om inledande av försöket enligt 6 § har lämnats till skatteverket. Avgiftsbefrielsen gäller dock tidigast den socialskyddsavgift för arbetsgivare som fastställs på basis av löner som betalats i januari 2003.

Skatteverket kan av särskilda skäl besluta att avgiftsbefrielsen träder i kraft tidigare än den månad då anmälan om inledande av försöket lämnades, dock så att den tidigast gäller den socialskyddsavgift för arbetsgivare som fastställs på basis av löner som betalats i januari 2003.

9 §

Om arbetsgivaren inte enligt denna lag har rätt till avgiftsbefrielse eller en del därav, tillämpas på indrivning av arbetsgivarens socialskyddsavgift i efterhand hos arbetsgivaren och på avgiftstillägg vad som bestäms i 10, 11 och 14 § lagen om arbetsgivarens socialskyddsavgift.

10 §

Arbetsgivaren skall underrätta skatteverket om avgiftsbefrielseavdragens belopp och lämna andra uppgifter som Skattestyrelsen förutsätter på den årsdeklaration som avses i 33 § lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) eller på någon annan anmälan enligt ett av Skattestyrelsen fastställt formulär.

Arbetsgivare som regelbundet betalar löner skall anteckna avgiftsbefrielseavdragens belopp även i den övervakningsdeklaration som avses i 32 § lagen om förskottsuppbörd.

11 §

I lönebokföringen skall det lönebelopp som berättigar till avgiftsbefrielse kunna konstateras för varje enskild löntagare på det sätt som Skattestyrelsen bestämmer. Lönebokföringen skall till dessa delar förvaras 10 år från det att avgiftsbefrielsen har trätt i kraft för arbetsgivaren i enlighet med 8 §.

12 §

På avgiftsbefrielse enligt denna lag tilläm-

pas vad som i 37 § lagen om förskottsuppbörd bestäms om skattegranskning och skyldighet att lämna uppgifter.

13 §

Skatteverket och Skattestyrelsen har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten till information på begäran avgiftsfritt av andra myndigheter få uppgifter om arbetsgivarens hemort, driftställets läge och verksamhetsområde samt sådana de minimis-stöd som beviljats och betalats till en arbetsgivare som bedriver företagsverksamhet liksom även andra för utredandet av förutsättningarna för avgiftsbefrielse nödvändiga uppgifter.

Utöver vad som i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) bestäms om utlämnande av uppgifter har skatteverket och Skattestyrelsen utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten till information rätt att på begäran

1) till social- och hälsovårdsministeriet lämna ut uppgifter som behövs vid utvärderingen och uppföljningen av försöket med avgiftsbefrielse samt uppgifter som behövs vid bedömningen av statens medfinansiering till Folkpensionsanstalten,

2) till andra myndigheter som beviljar de minimis-stöd lämna ut uppgifter om de minimis-stöd som en arbetsgivare som bedriver företagsverksamhet får,

3) till Europeiska unionens behöriga institution eller annat organ lämna ut uppgifter om avgiftsbefrielse som beviljas i form av de minimis-stöd, om detta förutsätts i Europeiska

gemenskapens lagstiftning eller av någon annan förpliktelse i anslutning till Finlands medlemskap i Europeiska unionen.

Skatteverket och Skattestyrelsen lämnar avgiftsfritt ut de uppgifter som avses i 2 mom. 1—3 punkten.

14 §

I ett beslut som skatteverket fattat med stöd av denna lag får ändring sökas så som anges i 17 § lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

15 §

Skattestyrelsen får utfärda närmare anvisningar om grunderna för, förfarandet vid och övervakningen av avgiftsbefrielse.

16 §

Utöver vad som bestäms i denna lag iakttas i tillämpliga delar lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

17 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003 och gäller till och med den 31 december 2005.

Denna lag tillämpas på arbetsgivares socialskyddsavgift som fastställs på basis av löner som betalas 2003—2005. Avgiftsbefrielsen gäller första gången den socialskyddsavgift som fastställs på basis av de utbetalda lönerna i januari 2003 och som skall betalas i februari 2003 och sista gången den socialskyddsavgift som fastställs på basis av de utbetalda lönerna i december 2005 och som skall betalas i januari 2006.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 20 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

Nr 1201

L a g**om ändring av kyrkolagen**

Given i Helsingfors den 20 december 2002

På förslag av kyrkomötet och i enlighet med riksdagens beslut *ändras* i kyrkolagen av den 26 november 1993 (1054/1993) 9 kap. 3 § 1 punkten och 13 kap. 6 § 1 mom. 2 punkten samt *fogas* till 6 kap. en ny 4 a § och till 22 kap. en ny 10 § som följer:

6 kap.

Tjänsteinnehavare och arbetstagare

4 a §

Uppvisande av straffregisterutdrag

En förutsättning för utnämning till en tjänst eller anställning i ett tjänsteförhållande är i de fall som avses i 2 § lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn (504/2002) att personen i fråga på begäran av den myndighet som tillsätter tjänsten har visat upp ett straffregisterutdrag enligt 6 § 2 mom. straffregisterlagen (770/1993). Om ett straffregisterutdrag inte finns att tillgå när en tjänst tillsätts skall beslutet vara villkorligt och bekräftas först när ett utdrag har visats upp. Den som villkorligt valts till tjänsten skall visa upp ett straffregisterutdrag senast 30 dagar efter delfående av beslutet om valet eller inom en längre tidsfrist som den myndighet som tillsätter tjänsten beviljat av särskilda skäl. Om utdraget inte visas upp inom ovan avsedd tid,

förfaller valet. Den myndighet som gjort det villkorliga valet fattar beslut om att valet skall bekräftas eller förfalla. En behörig lägre verkställande myndighet kan besluta om bekräftandet.

9 kap.

Kyrkofullmäktige

3 §

Kvalificerad majoritet

För fattande av beslut krävs att minst två tredjedelar av de närvarande och över hälften av samtliga medlemmar i kyrkofullmäktige biträder beslutet i de ärenden som gäller

1) uppförande av kyrka och därtill anslutna byggnader eller av jordfästningskapell eller sådan renovering som avses i 14 kap. 2 § 2 mom. samt uppförande av kapell, församlingshem, församlingens ämbetshus eller läger- och kurscentrum samt anläggande eller utvidgning av en begravningsplats,

13 kap.

Ändringar i församlingsindelningen

6 §

Undantag från fördelningsgrunderna

Vid egendomens fördelning i de fall som avses i 5 § 2 mom. skall med avvikelse från fördelningsgrunderna och utan att någon delning av ifrågavarande egendomsposter sker,

2) en sådan annan kyrka, ett kapell, ett församlingshus, en begravningsplats eller någon annan fastighet eller byggnad som enbart eller huvudsakligen betjänar ett visst område överlåtas åt den församling till vilken området kommer att höra.

Helsingfors den 20 december 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**

22 kap.

Kyrkostyrelsen, kyrkans centralfond och kyrkans avtalsdelegation

10 §

Försäkringstillsyn

Försäkringsinspektionen utövar tillsyn över den placeringsverksamhet som pensionsfonden inom kyrkans centralfond idkar. Om tillsynsavgiften bestäms särskilt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Kulturminister *Kaarina Dromberg*

Nr 1202

Kyrkomötets beslut
om ändring av kyrkoordningen

Givet i Åbo den 16 maj 2002

I enlighet med kyrkomötets beslut
ändras i kyrkoordningen av den 8 november 1991 (1055/1993) 2 kap. 9 § 2 mom., 16 § 1 mom., 19 § 2 mom. och 22 § 1 mom., 9 kap. 7 §, rubriken för 14 kap. samt 14 kap. 12 § 1 mom., samt
fogas till 14 kap. en ny 3 § i stället för den 3 § som upphävts genom kyrkomötets beslut 10.11.1994/1692/1995, som följer:

2 kap.

Kyrkans heliga handlingar*B. Nattvarden*

9 §

Nattvarden får firas förutom i en kyrka, i församlingens jordfästningskapell och kapell även på någon annan plats som domkapitlet på framställning av kyrkorådet eller församlingsrådet har godkänt för detta ändamål.

C. Dopet

16 §

Dopet förrättas i en kyrka, i ett kapell, i hemmet eller på någon annan plats, så som därom överenskommits mellan prästen och sakägarna.

D. Vigsel till äktenskap

19 §

Vigseln förrättas i en kyrka, i ett kapell

eller på någon annan plats, så som de som skall vigas har överenskommit därom med prästen.

E. Jordfästning

22 §

Jordfästningen förrättas av en präst i en kyrka eller i ett jordfästningskapell, i ett kapell, vid graven eller i den avlidnas hem, så som därom har överenskommits mellan dem som förrättningen gäller och prästen.

9 kap.

Kyrkorådet

7 §

Är kyrkoherden och kyrkorådet av olika mening rörande en fråga som gäller gudstjänsten, kyrkliga förrättningar, användningen av en kyrka, ett jordfästningskapell eller ett kapell eller sådana kollektör över vilka församlingen kan besluta, skall ärendet överstyras till domkapitlet för avgörande.

14 kap.

Kyrka och kapell samt användningen av dem

2 §

En ny kyrka skall invigas till ett åt Gud helgat rum. När en kyrka är invigd får den användas endast för sådana ändamål som är förenliga med dess helgd. Om användningen av en kyrka beslutar kyrkoherden och kyrkorådet eller församlingsrådet gemensamt. Kyrkoherden övervakar användningen av kyrkan.

Åbo den 16 maj 2002

3 §

En församling kan ha kapell för förrättande av gudstjänster, för annat andaktsliv och för kyrkliga förrättningar. I fråga om ett kapell gäller i tillämpliga delar vad som i 2 § 1 mom. bestäms om en kyrka.

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2003.

På kyrkomötets vägnar

Jukka Paarma
ärkebiskop

Kari Ventä
kyrkomötets
sekreterare

Nr 1203

L a g

om upphävande av 6 § lagen om teknologiska utvecklingscentralen

Given i Helsingfors den 20 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs 6 § lagen den 7 maj 1993 om teknologiska utvecklingscentralen (429/1993).

2 §
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
Denna lag tillämpas på de beslut som teknologiska utvecklingscentralen fattar i finansieringsärenden efter att lagen har trätt i kraft.

Helsingfors den 20 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1204

L a g

om ändring av 6 § lagen om skada, ådragen i militärtjänst

Given i Helsingfors den 20 december 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 maj 1948 om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948) 6 § 4 mom.,
sådant det lyder i lag 1225/1993, som följer:

6 §

Till en skadad eller insjuknad vars invaliditetsgrad är minst 25 procent betalas ersättning för kostnaderna för hemservice enligt 17 § 1 mom. 3 punkten socialvårdslagen (710/1982), boendeservice enligt 17 § 1 mom. 4 punkten och stöd för närståendevård enligt 17 § 1 mom. 7 punkten i samma lag samt för kostnaderna för sjukvårdstjänster enligt 14 §

1 mom. 2 punkten folkhälsolagen (66/1972). Hyror eller motsvarande avgifter för servicebostäder eller stödbostäder ersätts dock inte. I fråga om ersättning för hemservice och boendeservice och för stöd för närståendevård bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 20 december 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1205

Statsrådets förordning om skogscentraler

Given i Helsingfors den 19 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 2 § 2 och 3 mom. lagen den 18 december 1995 om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/1995):

1 §

Skogscentralernas antal, namn och verksamhetsområden

Skogscentralernas antal, namn och verksamhetsområden är följande:

1) Till verksamhetsområdet för *Kustens skogscentral* hör av området för Nylands landskap Ekenäs, Esbo, Grankulla, Hangö, Helsingfors, Ingå, Karis, Kyrkslätt, Pojo, Sjundeå och Vanda; av området för *Egentliga Finlands landskap Dragsfjärd*, Houtskär, Iniö, Kimito, Korpo, Nagu, Pargas och Västanfjärd; området för *Östra Nylands landskap* med undantag av kommunerna Askola och Mörskom samt området för *Österbottens landskap* med undantag av kommunerna Laihela, Lillkyro och Storkyro samt Karleby stad som hör till området för *Mellersta Österbottens landskap*.

2) verksamhetsområdet för *Sydvästra Finlands skogscentral* utgörs av området för *Egentliga Finlands landskap* med undantag av de kommuner som nämns i 1 punkten och som hör till verksamhetsområdet för *Kustens skogscentral* samt av *Satakunta förbunds område*,

3) verksamhetsområdet för *Tavastlands-Nylands skogscentral* utgörs av området för *Nylands landskap*, med undantag av de

kommuner som nämns i 1 punkten och som hör till verksamhetsområdet för *Kustens skogscentral*, samt av kommunerna Askola och Mörskom som hör till området för *Östra Nylands landskap* samt av områdena för *Tavastlands landskap* och *Päijänne-Tavastland landskap*,

4) verksamhetsområdet för *Sydöstra Finlands skogscentral* utgörs av områdena för *Kymmenedalens landskap* och *Södra Karelen landskap*,

5) verksamhetsområdet för *Birkalands skogscentral* utgörs av området för *Birkalands landskap*,

6) verksamhetsområdet för *Södra Savolax skogscentral* utgörs av området för *Södra Savolax landskap*,

7) verksamhetsområdet för *Södra Österbottens skogscentral* utgörs av områdena för *Södra Österbottens landskap*, av kommunerna Laihela, Lillkyro och Storkyro som hör till området för *Österbottens landskap*, samt av området *Mellersta Österbottens landskap* med undantag av *Karleby stad*,

8) verksamhetsområdet för *Mellersta Finlands skogscentral* utgörs av området för *Mellersta Finlands landskap*,

9) verksamhetsområdet för *Norra Savolax skogscentral* utgörs av *Norra Savolax landskap*,

10) verksamhetsområdet för *Norra Karelen skogscentral* utgörs av området för Norra Karelens landskap,

11) området för *Kainuu skogscentral* utgörs av området för Kajanalands landskap,

12) området för *Norra Österbottens skogscentral* utgörs av området för Norra Österbottens landskap och

13) området för *Lapplands skogscentral* utgörs av området för Lapplands landskap.

2 §

Skogscentralernas verksamhetsställen

Skogscentralernas verksamhetsställen är placerade enligt följande:

- 1) Kustens skogscentral i Esbo,
- 2) Sydvästra Finlands skogscentral i Åbo,
- 3) Tavastlands-Nylands skogscentral i Lahtis,
- 4) Sydöstra Finlands skogscentral i Kotka,
- 5) Birkalands skogscentral i Tammerfors,
- 6) Södra Savolax skogscentral i S:t Michel,
- 7) Södra Österbottens skogscentral i Seinäjoki,

Helsingfors den 19 december 2002

Minister *Sinikka Mönkäre*

8) Mellersta Finlands skogscentral i Jyväskylä,

9) Norra Savolax skogscentral i Kuopio,

10) Norra Karelens skogscentral i Joensuu,

11) Kainuu skogscentral i Kajana,

12) Norra Österbottens skogscentral i Uleåborg,

13) Lapplands skogscentral i Rovaniemi.

3 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 7 augusti 1997 om skogscentraler (746/1997) jämte ändringar.

Behandlingen av de ärenden som vid denna förordnings ikraftträdande är anhängiga vid Södra Savolax skogscentral och som gäller Kangaslampi kommun, som övergår till verksamhetsområdet för Norra Savolax skogscentral, slutförs vid Södra Savolax skogscentral.

Regeringsråd Matti Setälä

Nr 1206

Utrikesministeriets förordning

om ändring av 6 § förordningen om avgifter för utrikesförvaltningens prestationer

Given i Helsingfors den 19 december 2002

6 §

Uppehållstillstånd och arbetstillstånd

Avgift uppbärs inte:

- 1) av medlemmar av personalen vid i Finland ackrediterade diplomatiska och därmed jämförbara beskickningar samt vid i Finland verkande konsulat med utsänd konsul eller av medlemmar av deras familjer,
- 2) av barn som antecknats i en förälders resedokument,

3) av personer som genom beslut av statsrådet mottas i Finland som flyktingar, på grund av behov av skydd eller av vägande humanitära skäl, eller

4) av personer som deltar i utbytesprogram för ungdomar med stöd av bilaterala avtal eller andra internationella arrangemang på grundval av reciprocitet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 19 december 2002

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Ekonomidirektör Pekka Mattila